

Wutrobi po Troschezi styscheze. Ale trebacze dha
šebi styskač dacz, dyž prajicž możecze: Tón Knes
je mój Pastyr, wón je pschimni, wón dzerži
me sa moju Kuku a wedže me po pra-
wym Buczu; trebacze wy dha psched žanym
Nesbožom a Hubenstwom čepytáč, dyž šo Du-
šchi wešelje spjewa: Twój Brut a twój Rij,
to je te krasne Sslubenja twojeho Ssłowa,
troschtuja me?

Haj, tón Knes, wasch Pastyr, was nebu-
dze wopuschczič a sakomdžicž. Wón chze
wasch Troschtar we Rusy, wasch Ljekar we Kho-
roszi, wasche Rodžischežo psched Nepscheczelemi,
wascha Khowanka we Spytowanjach, wasche Wu-
moženje we Sšmerczi byčž a wostacž. Tehodla
poručcze jemu šwoje Buczje, a mjej-
cze Nadžiju knemu, wón budže dale
wschitko derje čžinicž. A so by jeho Ssł-
wo dale waschich Rohow Sšwjeza a Sšwjet-
to na waschim Buczu bylo, so bychu jeho
dobri Zandželjo was na wschitkich waschich Bu-
czach pschewodžowali a was pschede wschitkim
Sšlym sakhowali, a was w šwojim Čžasu sašo
čžiwych na Čžjeli a na Duschi domoj, k waschim
Lubym pschivedli, dha nech je moja dženšnische
Pšchivolanje na was, tež:

4) Ssłowo šwjateho Sslubenja. A
Koždy praj: tón Knes je mój Pastyr, to rjeka:
wón dyrbi me tež dale pasz, ja chzu jeho
Wozza byčž a wostacž. Schtu necha, so by šo
tež nad nim dopelnišo, čžohož šo Dawit wot šwo-
jeho Sawostacža pschi tym Knesu nadžije: Na
to pōjndže sa mnu Dobrota a Sšmjel-
nosz moje žiwe Dny, a ja budu wostacž